

Opera suspicionată (OS)
Suspicious workOpera autentică (OA)
Authentic work

OS	ȚUPULAN, Marin - Claudiu. Dimensiunea globală a traficului de droguri. <i>Pro patria lex</i> . Revistă de studii și cercetări juridice. 10(2(21)). 2012. p.273-281.
OA	Gabriel Ion, OLTEANU (director proiect). <i>Metodologie criminalistică. Structurile infracționale și activitățile ilicite desfășurate de către acestea</i> . București: AIT Laboratories 2008. ISBN: 978-973-88201-2-8. p.182-188.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.273:01 – p.188:13

p.182:04 - p.188:29

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la
Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at
www.plagiate.ro

Notă: p.72:00 semnifică textul de la pag.72 de la începutul până la finele paginii.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratate care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

PRO PATRIA LEX

REVISTĂ DE STUDII ȘI CERCETĂRI JURIDICE

Volumul X, Nr. 2(21)/2012

Revistă indexată CEEOL, SSNR și INDEX COPERNICUS

PRO PATRIA LEX
Revistă de studii și cercetări juridice
Volumul X, Nr.2(21)/2012

DIRECTOR :
Prof. univ. dr. Veronica STOICA

CONSILIUL ȘTIINȚIFIC :

Prof. univ. dr. George ANTONIU
Xavier BLANC-JOUVAN (Franța)
Prof. univ. dr. Alexandru BOROI
Prof. univ. dr. Constanța CĂLINOIU
Prof. univ. dr. Ion CRAIOVAN
Prof. univ. dr. Gheorghe IANCU
Prof. univ. dr. Dumitru MAZILU
Lygia NEGRIER-DORMONT (Franța)
Prof. univ. dr. Costică VOICU

Prof. univ. dr. Gheorghe POPA
Prof. univ. dr. Mihai BĂDESCU
Prof. univ. dr. Vlad BARBU
Prof. univ. dr. Florin COMAN
Prof. univ. dr. Ștefan COCOȘ
Prof. univ. dr. Ștefan PRUNĂ
Prof. univ. dr. Anca Lelia LORINCZ
Prof. univ. dr. Corneliu BÂRSAN

COLEGIUL DE REDACȚIE :

Redactor Șef :
Prof. univ. dr. Nicoleta DIACONU

Redactori Șefi adjuncți :
Conf. univ. dr. Mihaela PRUNĂ
Lect. univ. dr. Marius PANTEA

Secretari generali de redacție :
Lect. univ. dr. Oana ISPAS
Lect. univ. dr. Cătălin ANDRUȘ

REDACTORI :

Conf. univ. dr. Ștefan MIHĂILĂ
Conf. univ. dr. Mara IOAN
Conf. univ. dr. Laurențiu GIUREA
Lect. univ. dr. Aurel NEAGU
Lect. univ. dr. Laurențiu DRAGU
Lect. univ. dr. Ionuț BARBU
Lect. univ. dr. Giusepe ZAHARIA
Lect. univ. dr. Mihai OLARIU
Lect. univ. dr. Claudiu ȚUPULAN
Lect. univ. dr. Gheorghe POPESCU

Asist. univ. dr. Viorel VELIȘCU
Asist. univ. dr. Aida Diana DUMITRESCU
Asist. univ. dr. Mihail MARCOCI
Asist. univ. dr. Cristian-Eduard ȘTEFAN
Asist. univ. dr. Ioan-Cosmin MIHAI
Asist. univ. dr. Sergiu Adrian VASILE
Asist. univ. Amalia NIȚU
Asist. univ. Ligia STANCU
Lect univ. drd. Nelu NIȚĂ

ISSN 1584-3556

DIMENSIUNEA GLOBALĂ A TRAFICULUI DE DROGURI

Marin-Claudiu ȚUPULAN¹
claudiu.tupulan@academiadepolitie.ro

Abstract:

The evolution of ways to communicate and means of transportation, comercial exchange and worldwide tourism, allowed delinquents a quicker movement in different countries, in order to commit more criminal offenses, in order to escape, hide or harness the product of their deeds. This trend, first of all, led to extinction of the boundaries between national, regional and international and, second of all, the political, economical and social problems had come between, so, the globalization had expanded in the criminal sphere.

Key words: drugs, forerunner, traffic, international network, criminal groups, traffickers, addiction.

Producția și traficul ilicit de droguri reprezintă una din formele cele mai active de manifestare a crimei organizate transnaționale. Profiturile obținute din această activitate ilicită, care depășesc cu mult unele afaceri legale, au făcut ca, pe lângă organizațiile mafioate tradiționale, să apară zeci și sute de grupări și bande criminale care pun în prim planul preocupărilor lor producția și traficul de droguri. Îngrijorător este faptul că, în unele țări, aceste activități se desfășoară sub privirile îngăduitoare ale autorităților, context în care organizațiile criminale posedă mii de hectare de pământ arabil pentru culturile de plante opiacee, angajați pentru întreg procesul de fabricare a drogurilor, grupuri de protecție, specialiști în domeniul chimiei, informaticii, economico-financiar și întreaga logistică, inclusiv minisubmarine și elicoptere necesare derulării activităților lor infracționale².

În Africa, Asia și America Latină, banii obținuți din vânzarea drogurilor ilicite sunt folosiți la achiziționarea armelor și la sprijinirea războiului și a rebeliunii³.

Odată cu dezvoltarea societății și înflorirea științei, s-a amplificat chimia alcaloizilor, având ca urmare obținerea unor substanțe cu efecte mult mai puternice decât plantele din care provin, fapt care a impulsivat și traficul de droguri. Intuind posibilitatea de câștig fără muncă și exploatănd slăbiciunile ființei umane, anumiți indivizi s-au lansat în una din cele mai nocive afaceri, traficul ilicit de droguri.

În prezent, producția și consumul de droguri au cunoscut o explozie extraordinară, explozie ce a decurs din profiturile obținute în urma traficului ilicit de către organizații bine puse la punct. Vechile locuri geografice unde se cultivau plante din care se obțineau droguri, au atras atenția traficantilor care au preluat acest obicei, transformându-l într-o activitate organizată.

Rutele traficului de droguri urmează de mult timp itinerarii ocolitoare, folosindu-se zonele mai puțin frecventate și slab controlate. Obiectivul traficantilor este acapararea marilor piețe de consum, limitând la minim riscurile de confiscare a drogurilor. Anumite zone de pe glob constituie încă de demult locurile de tranzit al traficului de droguri. Este cazul vechii rute a mătăsii și opiului, care constituia, încă din antichitate, o axă comercială esențială între Asia și Occident. Încă din anii '80, această rută care trece prin Kashi (fostul Kachgar) între podișul Pamir și munții Tian Chaui, în vestul Chinei, a redevenit o rută a drogurilor, potrivit spuselor președintelui Kîrghîzstan, Astor Akalo.

¹ Lector universitar Dr. – Academia de Poliție "Alexandru Ioan Cuza"

² Raport de evaluare a fenomenului drogurilor în România, Agenția Națională Antidrog, București, 2004.

³ Raportul Organului Internațional de Control al Stupefiantelor pentru anul 2005, Organizația Națiunilor Unite.

Regiunea montană situată la nordul frontierei dintre Thailanda, Birmania și Laos, cunoscută sub numele de „Triunghiul de Aur”, a fost acaparată de traficanții de droguri. Culturile mari au putut exista datorită zonei semisălbatică, a populației seminomade precum și inaccesibilității zonei datorită vegetației sălbatice de junglă. Obiceiul locuitorilor acestei zone este acela de a arde pădurile, iar terenurile rezultate să fie cultivate cu mac opiaceu. După recoltare, terenul este părăsit, iar activitatea este reluată în altă zonă. Plantele sunt preluate de traficanți, care le prelucrează în laboratoare clandestine situate în apropierea culturilor, produsele obținute luând calea piețelor de desfacere. Toate eforturile autorităților de a împiedica culturile de mac opiaceu au fost sortite eșecului. Aceasta s-a întâmplat din cauza sărăciei populației care supraviețuiește din punct de vedere economic de pe urma acestor culturi, obținând venituri foarte mici, însă sigure în comparație cu sumele finale rezultate din traficul de droguri. Împiedicarea cultivării de plante specifice în zonă nu a fost posibilă nici în urma intervenției în forță a autorităților. Instabilitatea politică din zonă, controlul acesteia din punct de vedere militar de către forțe care încurajează pe ascuns activitățile ilicite, precum și corupția factorilor de răspundere implicați în combaterea traficului din zonă care atinge cote alarmante, sunt alți factori care nu permit eradicarea flagelului în acest colț de lume⁴.

Instabilitatea politică și militară, precum și sărăcia în care se află populația a permis traficantilor de droguri să stăpânească și zona cunoscută sub denumirea de „Semiluna de aur”, ce cuprinde Afganistanul, Pakistanul și Iranul. Aici populația seminomadă, care se bucură de obținerea unor venituri sigure din traficul ilicit de droguri, cultivă pe suprafețe mari mac opiaceu și cannabis, pe care traficanții le transformă în renumita „heroină persană”. Regiunea Matran din Pakistan, regiune aridă și puțin frecventată, loc de contrabandă, servește ca punct de plecare a exportării heroinei din „Semiluna de aur”.

În Penjab și în regiunea de nord-vest a Pakistanului se găsesc peste 800 de laboratoare clandestine care produc o heroină de calitate superioară care alimentează piața națională și internațională, exportând drogul către SUA, țările Europei și Orientul Mijlociu. Laboratoarele de rafinare a heroinei sunt situate pe dealurile Chagai din Balouchistan și în centura tribală din apropiere de Peshawar și Karachi. Mafia drogurilor din Pakistan a profitat de instabilitatea politică a țării și de lipsa de reacție a autorităților.

Pakistanul este considerat un narcostat, adică o țară în care statul sau un sector de activitate din societate este implicat în traficul ilicit de droguri, realizând profituri în urma acestei activități.

Conflictul din Afganistan a provocat o extindere considerabilă a producerii opiului, cauzată de inexistența unei puteri centrale care să dețină controlul asupra teritoriilor.

În 2006, din întreaga cantitate de opiacee care a părăsit teritoriul afgan, 53% a trecut prin Iran, 33% prin Pakistan și 15% prin Asia Centrală (în principal, prin Tadjikistan). Ruta de trafic din Afganistan continuă să traverseze Pakistanul, Iranul, Turcia și țările balcanice către centrele de distribuție din Europa Occidentală.

Localizați în Afganistan și în toate cele cinci republici din Asia Centrală, mafia drogurilor se identifică prin *rețelele naționale* și prin caracterul exclusiv familial sau etnic al acestora. Rolul lor pe piața drogurilor constă în cumpărarea opiaceelor de la fermieri și vânzarea lor cumpărătorilor internaționali. Mafia drogurilor din regiune este formată din grupări originare din Kazakhstan, Kîrghîzstan, Tadjikistan, Uzbekistan, dar aceste grupări nu sunt la fel de bine implementate precum grupările afgane.

⁴ Boroi Alexandru, Neagu Norel, Sultănescu Valentin-Radu – Infrațiuni prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, Editura Rosetti, București, 2001, pag. 13.

A doua categorie de grupări implicate în traficul de droguri în Asia Centrală sunt *organizațiile criminale transnaționale*. Aceste grupări sunt următoarele:

- rețelele de traficanți afgani, kirghizi și ruși care transportă încărcăturile de opiacee spre Asia Centrală, Țările Baltice, Rusia și Uniunea Europeană;
- rețelele de traficanți afgani, turkmeni și turci care fac trafic cu opiacee către Turcia, traversând Turkmenistanul, Armenia sau Azerbaidjan;
- rețelele de traficanți caucazieni responsabili cu traficul de droguri din Federația Rusă;
- grupările afgano-iraniene și afgano-pakistaneze;
- grupările independente din Tadjikistan și Uzbekistan, care realizează contactul cu diaspora din Afganistan;
- grupările de kirghizi și turkmeni, care încearcă să dezvolte legăturile cu mafia afgană a drogurilor;
- în ultima perioadă de timp, încearcă să pătrundă în traficul regional de droguri grupările chineze, coreene, latino-americane și nigeriene.

Operațiunile organizațiilor criminale transnaționale nu își au originile întotdeauna în Afganistan. Pe lângă stocarea opiaceelor în Afganistan, grupările transnaționale depozitează de asemenea drogurile în centre regionale diferite, precum Osh, Shymkent și Samarkand, unde se implementează din ce în ce mai multe laboratoare clandestine.

Ultima categorie de grupări implicate în traficul de droguri din Asia Centrală sunt grupările armate nestatale și grupările teroriste, precum talibanii, Al-Qaeda și Mișcarea islamică din Uzbekistan. Grupările armate nestatale sunt comandate de „lorzi ai războiului”, persoane cu experiență în derularea unor războaie civile. Ei domină comerțul cu droguri în două modalități: prin colectarea taxelor de la cultivatorii locali sau de la traficanții care tranzitează teritoriul lor și prin controlul procesului de fabricare a drogurilor în laboratoarele clandestine.

Relieful Asiei nu este un obstacol pentru traficanți: numeroase puncte de trecere permit traversarea celor 2087 km. de frontieră dintre Afganistan și vecinii de nord, de-a lungul a trei mari posturi de frontieră: Kuska (pe ruta Nerat din Achgabat pe unde traversează Turkmenistan), Turmez (pe ruta Mazâr-e Charif spre Karshi și Boukhara, mai exact prin Uzbekistan) și în final Nizhiny Pyandz (pe ruta Kaboul - Dușanbe, capitala Tadjikistan).

Mai mult, munții din nord-estul Afganistanului prezintă trecători dificile, dar foarte puțin supravegheate. Traficanții descoperă astfel provincii tadjikistaneze care sunt autonome de Dușanbe înainte de a trece prin Uzbekistan sau Kazakhstan.

Din cauza faptului că Iranul a adoptat o legislație severă în domeniul combaterii traficului de droguri (legea din 12 ianuarie 1989 care prevede pedeapsa capitală în cazul deținerii a cel puțin 5 kg. de opiu brut sau 30 de grame de heroină), traficanții au început să caute noi rute de transport la începutul anilor '90, dar confiscările efectuate de agențiile de aplicare a legii confirmă faptul că Iranul rămâne un loc privilegiat de tranzit al heroinei afgane.

Tadjikistanul reprezintă în acest moment, principala cale de acces a opiaceelor ce provin din zona „Semilunei de aur”. Traficul de droguri ce tranzitează Tadjikistan relevă în mod clar importanța acestor teritorii aflate sub controlul Alianței de Nord, în special zonele din jurul Jirgatalului și Garm din Tadjikistan. Aproximativ 3% din familiile agricultorilor din Tadjikistan se ocupă de cultivarea opiuului și între 10 000 și 40 000 de tadjikistanezi (0,4% din populația totală) se ocupă cu comerțul de opiu, fiind folosiți de traficanți ca transportatori sau intermediari.

De altfel, nici o regiune a globului pământesc unde situația geografică și social-politică au permis, nu a scăpat de prezența traficanților de droguri, care la prețuri mici reușesc cultivarea și transformarea culturilor în droguri ilicite pentru consum, după care le comercializează la prețuri exorbitante, profiturile fiind fabuloase.